

Sygn. akt II CSK 24/14

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z powództwa T. T.
przeciwko Skarbowi Państwa - [...] Komendantowi Wojewódzkiemu Policji w [...] o ochronę dóbr osobistych i zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 3 lipca 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 28 marca 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 8 listopada 2012 r., którym oddalone zostało jego powództwo o zasądzenie kwoty 150 000 zł tytułem zadośćuczynienia i zobowiązanie do przeproszenia za naruszenie jego dóbr osobistych.

W skardze kasacyjnej powód powołał podstawę przewidzianą w art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c. We wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania wskazał na przyczynę objętą art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Występowanie istotnego zagadnienia prawnego połączył z koniecznością odpowiedzi na pytania: czy bezprawność działania polegająca na naruszeniu zasady domniemania niewinności zostaje uchylona z chwilą wydania wyroku skazującego, ewentualnie uprawomocnienia się takiego wyroku; jakie dane odnoszące się do osoby przeciwko której toczy się postępowanie przygotowawcze lub sądowe mogą zostać upublicznione bez narażenia się na zarzut naruszenia dóbr osobistych; czy sam fakt anominizacji w artykule prasowym danych osobowych osoby podejrzanej (oskarżonej) o popełnienie przestępstwa powoduje, że nie dochodzi do naruszenia zasady domniemania niewinności tej osoby, przewidzianej w art. 42 ust. 3 Konstytucji oraz art. 6 ust. 2 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpoznanie skargi kasacyjnej będącej kwalifikowanym, nadzwyczajnym środkiem odwoławczym musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, związanymi z ochroną interesu powszechnego. Indywidualny interes skarżącego podlega uwzględnieniu, o ile jest zgodny z interesem powszechnym. Skarga nie stanowi środka zmierzającego do kwestionowania niesatysfakcjonującego skarżącego orzeczenia sądu drugiej instancji. Stwierdzenie, czy zachodzą szczególne względy, przemawiające za rozpoznaniem skargi kasacyjnej w konkretnej sprawie, dokonywane jest przez badanie, czy skarżący we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazał na istnienie chociaż jednej z przyczyn wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie nowe, nierozwiązane dotychczas w orzecznictwie, którego wyjaśnienie

może przyczynić się do rozwoju prawa. Ugruntowane zostało w orzecznictwie zapatrywanie, że skarżący powinien wskazać przepisy prawne, na tle stosowania których wyłoniło się zagadnienie, sformułować je, podać argumenty prowadzące do rozbieżnych ocen, a nadto motywację, że rozwiązanie go jest istotne nie tylko w rozpoznawanej sprawie, ale także dla praktyki sądowej (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151; z dnia 14 lutego 2003 r., I PK 306/02, niepubl.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, niepubl.; z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OSNP 2006, nr 15-16, poz. 243; niepubl.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, niepubl.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r. I CSK 108/08, niepubl., z dnia 19 stycznia 2012 r., I UK 325/11, niepubl.). Przedstawione przez skarżącego zagadnienie nie spełnia wskazanych wymagań istotności i nowości zwłaszcza w sytuacji powoływanych w uzasadnieniu skargi wypowiedzi zawartych w orzeczeniach Europejskiego Trybunału Praw Człowieka i sądów krajowych. Obejmuje ono pytania odnoszące się w zasadzie do zastosowania podanych przepisów prawa materialnego w okolicznościach faktycznych konkretnej sprawy. Oznacza to, że poprzez sformułowane zagadnienie skarżący zmierza do poddania kontroli subsumcji dokonanej przez Sąd drugiej instancji. Wniosek nie zawiera zagadnienia prawnego, którego rozstrzygnięcie byłoby przydatne w innych sprawach podobnego rodzaju. W ramach tej sprawy nie ma możliwości ani podstaw do oczekiwania na opracowanie wzoru, według którego powinny być sporządzane informacje prasowe dotyczące osób podejrzewanych o popełnienie przestępstw.

W postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym nie doszło do nieważności postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozagę z urzędu w granicach zaskarżenia.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. Wniosek pozwanego o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego dotyczy etapu rozpoznania skargi, a zatem nie mógł być przedmiotem oceny na etapie wstępnej kwalifikacji skargi kasacyjnej.